

Sygn. akt VI K 284/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Iwona Piekańska - Szymańska

Protokolant : Monika Bisewska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu-----po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2016 roku, s p r a w y

1. R. M. (1) s. L. i T. z d. K. , ur. (...) w J., zam. ul. (...) (...)-(...) I., numer PESEL (...)

2. P. W. (1) s. K. i J. z d. D. , ur. (...) w I., zam. ul. (...) (...)-(...) I., numer PESEL (...)

oskarżonych o to, że:

w dniu 08 stycznia 2014 roku w I. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu, doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 650 zł, przy zawieraniu umowy pożyczki nr (...) za pośrednictwem sieci internet, wprowadzając w błąd w/w firmę co do zamiaru spłaty rat pożyczki oraz podając nieprawdę we wniosku o pożyczkę nieprawdziwe dane dotyczące miejsca zatrudnienia i wysokości zarobków, co miało istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki

tj. o czyn z art. 286§1 kk

o r z e k a:

1.oskarżonych R. M. (1) i P. W. (1) uznaje za winnych popełnienia czynu opisanego wyżej, z tym ustaleniem, że stanowi on wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwa z art. 286§3 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza oskarżonemu R. M. karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, natomiast oskarżonemu P. W. karę 10(dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności

2. na podstawie art. 35§1 kk zobowiązuje oskarżonego P. W. w okresie trwania kary ograniczenia wolności do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym

3. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Inowrocławiu

VI K 284/ 15

Uzasadnienie wyroku zaocznego SR w Inowrocławiu z dnia 07.03.2016 r. w stosunku do osk. R. M.

Osk. R . M., l. 31 , bez zawodu , kawaler , 1 dziecko ,pracuje w (...) sp.zoo jako konsultant , zarabia ok. 1500 zł , zdrowy fizycznie i psychicznie (k. 244) , karany(k. 291- 292 , 286-287, 282-283).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny .

Oskarżeni R. M. i P. W. byli znajomymi . Uzgodnili ,że poprzez internet wyłudzą pożyczkę gotówkową . Działali wspólnie i w porozumieniu .

Dowód : wyjaśnienia osk . R. M., w których przyznał się do zarzucanego czynu .

Osk. P. W. w dniu 30.12.2013 r. założył poprzez internet w (...) SA rachunek o nr (...) . Jako adres podstawowy oraz do korespondencji podał : ul. (...) I , tel (...) , email : (...) Otwarcie tego rachunku bankowego nastąpiło z wykorzystaniem przelewu aktywacyjnego z innego banku .W tym przypadku przelew aktywacyjny nastąpił z konta (...) prowadzonego przez (...) SA o/ I. na rzecz osk. P. W. na podstawie umowy z dnia 27.12.2013 r. , którą osk. P. W. podpisał osobiście. Był jedynym posiadaczem tego konta , nie ustanowił pełnomocników .

Dowód: dokumenty bankowe k. 106-107, 206 – 220.

W dniu 8.01.2014 r. osk. P. W. przez internet w firmie (...) wniosek o pożyczkę . Podał w nim:

Imię P.

nazwisko W.

pesel (...)

nr dowodu osob (...)

nr (...)

email (...)

miejsce pracy (...)T.

stanowisko pomocnik monter

bank (...)

konto bankowe (...)

IP (...)

Miejsce zamieszkania deklarowane ul. (...) I.

Aktualne miejsce zamieszkania ul. (...) T.

Dowód : wniosek k. 3

Osk . P. W. podał nieprawdziwe dane co do swojego zatrudnienia . W tym okresie bowiem nie pracował i nie miał dochodów . Podał również fikcyjny adres korespondencyjny .

Dowód : zeznania świadka Z. W.

Następnie dokonał przelewu kwoty 0,01 zł z podanego we wniosku konta w (...) na rzecz pożyczkodawcy , po czym emailem przesłał skan dowodu osobistego .

Dowód : dokumenty k.4- 8 , 36 , zeznania świadka Z. W. k. 32-34.

Po weryfikacji tych danych (...) sp (...) udzieliła osk. P. W. pożyczkę w kwocie 650 zł , którą przelała na podane we wniosku konto pożyczkobiorcy w (...) , określając termin zwrotu na 28.01.2014 r.

Dowód : dokument k. 36 , 108- 109 , zeznania świadka Z. W. k. 32-34.

W dniu 9.01.2014 r. osk . P. W. z otrzymanej pożyczki kwotę 640 zł przelał na konto osk . R. M. w A. Bank.

Dowód: dokumenty bankowe k. 115- 191, k.112

W dniach 9.01.2014 r. , 10.01.2014 r. , 13.01.2014r. ,14.01.2014 r. , 23.01.2014 r. logowanie do adresu email : (...)(tabela logowań k. 40) następowało z komputera o IP (...), którego abonentem była (...).B. ul . (...) (raport danych retencyjnych k. 66) , w której to firmie pracował osk . R. M. jako telemarketer (zeznania świadka K. D.).

W dniach 9.01.2014 r. , 10.01.2014 r. , 17.01.2014r. ,21.01.2014 r.,22.01.2014 r., 23.01.2014 r. logowanie do konta bankowego osk . P. W. w (...)(tabela logowań k. 107) następowało z komputera o IP (...), którego abonentem była (...).B. ul . (...) (raport danych retencyjnych k. 66) , w której to firmie pracował osk . R. M. jako telemarketer (zeznania świadka K. D.).

Umowa pożyczki nr (...) przesłana osk . P. W. do podpisania na adres korespondencyjny podany we wniosku o pożyczkę wróciła z adnotacją „ nie ma takiej numeracji ”.

Dowód: zeznania świadka Z. W. .

Pożyczka nie została zwrócona pożyczkodawcy w umówionym terminie , a monity okazały się bezskuteczne .

Osk. R . M. postępowaniu przygotowawczym w dniu 17.06.2015 r. przyznał się do zarzucanego czynu , odmówił składania wyjaśnień , dodał tylko , że od 2 lat nie miał kontaktu z W. i nie wie , gdzie on może przebywać (k. 234- 7)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części , w jakiej przyznał się do zarzucanego czynu , znajdują bowiem potwierdzenie w zebranych dowodach.

W szczególności z Tabeli logowań do adresu email : (...)(k. 40) wynika , że w styczniu 2014 r. (dokładnie 9.01.2014 r. , 10.01.2014 r. , 13.01.2014r. ,14.01.2014 r. , 23.01.2014 r.) logowanie następowało z komputera o IP (...), którego abonentem była (...) B. ul . (...) (raport danych retencyjnych k. 66) , w której to firmie pracował osk . R. M. jako telemarketer (zeznania świadka K. D.). Oznacza to , że osk . R. M. miał dostęp do skrzynki mailowej o adresie podanym we wniosku o pożyczkę . Ponadto kwota pożyczki z rachunku osk . P. W. w (...) została przelana na rachunek bankowy osk . R. M. A. bank , pozostając do jego dyspozycji . Z Tabeli logowań do konta bankowego osk . P. W. w (...) (k. 107) wynika , że w styczniu 2014 r. (dokładnie 9.01.2014 r. , 10.01.2014 r. , 17.01.2014r. ,21.01.2014 r.,22.01.2014 r., 23.01.2014 r.) logowanie następowało z komputera o (...), którego abonentem była (...) sp zoo(...)B. ul . (...) (raport danych retencyjnych k. 66) , w której to firmie pracował osk . R. M. jako telemarketer (zeznania świadka K. D.). Oznacza to , że osk . R. M. miał również dostęp do konta internetowego osk. P. W. w (...). Sąd nie dał wiary , by osk . R. M. nie miał kontaktu z osk . P. W. przez ok. 2 lata , bowiem zdarzenie będące przedmiotem sprawy miało miejsce w dniu 8.01.2014 r. , a więc nie – 2 lata , lecz ponad rok przed przesłuchaniem w dniu 17.06.2015 r.

Osk. P. W. postępowaniu przygotowawczym w dniu 19.06.2015 r. nie przyznał się do zarzucanego czynu i wyjaśnił , że miał wtedy trudną sytuację materialną , nie miał dochodów , a potrzebował pieniędzy . Dał dokumenty w postaci ksero dowodu i numeru rachunku znajomemu R. M., który na dane W. miał wziąć kredyt w kwocie 1000zł . Wszystkie formalności miał załatwić M. . Po tym jak dał M. swoje dokumenty , przyszedł do niego przedstawiciel firmy czy banku i wtedy podpisał dokumenty na pożyczkę 1000zł . Dostał kartę , gdy chciał z niej wypłacić pieniądze , to na koncie nic nie było . Nie otrzymał żadnych pieniędzy z tej pożyczki. Na pewno nie brał pożyczki z firmy (...) (k. 240- 3)

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom tego oskarżonego . Pozostają bowiem w sprzeczności z zebranymi dowodami , w tym zeznaniami świadka Z. W. , wyjaśnieniami współoskarżonego R. M. , dokumentami firmy (...) sp.zoo , dokumentami bankowymi . Osk . P. W. osobiście założył konto bankowe w (...)/ I. , nie ustanowił żadnych pełnomocników , stąd tylko on bądź osoba działająca za jego wiedzą i zgodą miała możliwość dokonania poprzez internet przelewu aktywującego otwarcie nowego konta w (...) . Co więcej jak wynika z wyciągu bankowego k.108- 109pożyczka w kwocie 1000 zł wpłynęła na konto P. W. w (...) dopiero w dniu 17 .01.2014 r. , a więc już po pożyczce będącej przedmiotem sprawy , a nie przed . Stąd osk . R. M. dniu 8.01.2014 r. nie mógł działać „ poza plecami ” osk . P . W. , tj. poza jego wiedzą i zgodą .

Świadek Z. W., od maja 2014 r. konsultant ds. należności w firmie (...) zs w S., zeznał, że firma zajmuje się udzielaniem za pośrednictwem internetu krótkoterminowych drobnych pożyczek gotówkowych. Osoba zainteresowana wchodzi na stronę (...) i wypełnia formularz rejestracyjny zawierający dane teleosobowe, tzw. profil klienta. Następnie klient wyraża zgodę na warunki udzielanej pożyczki. W kolejnym etapie musi wpłacić ze swojego indywidualnego konta 1 grosz na podane konto bankowe firmy (...) zoo. Po tej weryfikacji klient musi przesłać e-mailem skan dowodu osobistego. Następnie jest sprawdzany w BIK. Po pomyślnej weryfikacji pożyczka jest udzielana, a pieniądze z pożyczki przelewane na konto klienta, z którego dokonał wpłaty 1 grosza. Dokumenty w postaci umowy pożyczki, drukiem odstąpienia od umowy, tabel RSSO są przesyłane do podpisu na adres klienta podany we wniosku kredytowym listem poleconym. 1 egzemplarz umowy – po podpisaniu – klient odsyła do firmy.

W dniu 8.01.2014 r. o godz. 15.04 klient P. W. dokonał z komputera (...) rejestracji na stronie firmy, podał nr pesel, nr dowodu osobistego, nr telefonu, email, miejsce zatrudnienia, adres zameldowania, adres do korespondencji. Następnie dokonał przelewu 1 grosza, przesłał drogą elektroniczną skan dowodu osobistego. Została udzielona pożyczka w kwocie 650 zł na okres do 28.01.2014 r. Wysłana na wskazany adres korespondencyjny umowa pożyczki oraz 4 wezwania zostały zwrócone z adnotacją „nie ma takiej numeracji”. Firma (...) skierowała sprawę do sądu cywilnego (31-34).

Sąd dał wiarę tym zeznaniom, świadek jako pracownik pożyczkodawcy przedstawił obowiązującą procedurę udzielania pożyczek oraz na podstawie dokumentów opisał sposób, w jaki udzielono pożyczki klientowi P. W. Zeznania te są obiektywne, rzeczowe i logiczne.

Świadek K. D., kierownik działu IT firmy (...) &CO.Sp. k B. ul. (...), w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że w firmie jest około 600 komputerów, pracują na nich różni pracownicy. Osoby R. M. i P. W. nie pracują w firmie (k. 73). Na rozprawie dodał, że nie pracuje on w kadrach, więc nie znał wszystkich pracowników. Jednak po przesłuchaniu ustalił w kadrach firmy, że R. M. był zatrudniony jako telemarketer (k. 298).

Sąd dał wiarę tym zeznaniom w wersji sprostowanej na rozprawie. Należy mieć na uwadze, że świadek jest kierownikiem tylko jednego działu w dużej firmie i w toku dochodzenia przesłuchiwany był głównie na okoliczności zw. z systemem informatycznym firmy. Dlatego oczywistym jest, że mógł nie znać wszystkich pracowników, zwłaszcza zatrudnionych krótkotrwale i na innych odcinkach pracy. Potwierdza to logika i doświadczenie życiowe.

Sąd dał wiarę pozostałym dowodom, ich wiarygodność nie została zakwestionowana.

W świetle powyższego вина osk. R. M. nie budzi wątpliwości i polega na tym, że

w dniu 08 stycznia 2014 roku w I. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z P. W., doprowadzili firmę (...) sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 650 zł, przy zawieraniu umowy pożyczki nr (...) za pośrednictwem sieci internet, wprowadzając w błąd w/w firmę co do zamiaru spłaty rat pożyczki oraz podając nieprawdę we wniosku o pożyczkę nieprawdziwe dane dotyczące miejsca zatrudnienia i wysokości zarobków, co miało istotne znaczenie dla udzielenia pożyczki, z tym ustaleniem, że czyn stanowi wypadek mniejszej wagi.

Zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 286§3 kk.

Oskarżony R. M. działał wspólnie i w porozumieniu z osk. P. W. Osk. R. M. miał dostęp do skrzynki mailowej, adres której został podany we wniosku o pożyczkę. Miał również dostęp do konta internetowego osk. P. W. w (...) podanego we wniosku o pożyczkę. Kwota pożyczki została przelana z tego konta na konto osk. R. M. w A. Bank i pozostała do jego dyspozycji. Osk. R. M. przyznał się do zarzucanego czynu, co oznacza, że obejmował swoją świadomością i wolą całość przestępczego zachowania ukierunkowanego na wyłudzenie poprzez internet pożyczki gotówkowej. Polegało ono na wprowadzeniu w błąd pożyczkodawcy co do zatrudnienia i zarobków pożyczkobiorcy, jakim formalnie był osk. P. W., który w rzeczywistości nie pracował i nie miał dochodów. Należy pamiętać, że ostatecznie kwota pożyczki zasilila konto osk. R. M. w A. Bank i pozostała do jego dyspozycji, a przecież osk. R. M. pracował wtedy jako telemarketer

w firmie (...) &CO.Sp. k i bez przeszkód mógł taką pożyczkę pozyskać dla siebie sam , ale wtedy na nim ciążyłaby odpowiedzialność za zwrot pożyczki . Tymczasem sprawcom , w tym osk. R. M. , chodziło o wyłudzenie pożyczki, bez zamiaru jej zwrotu . Dlatego wprowadzili w błąd pożyczkodawcę co do zamiaru spłaty rat wpisując jako pożyczkobiorcę osk. P. W. , który nie pracował i nie miał dochodów , nieprawdziwie zapewniając pożyczkodawcę , że on pracuje . Ponadto sprawcy podali mylny adres dla korespondencji i w rezultacie umowa pożyczki nie dotarła do pożyczkobiorcy i nie została przez niego podpisana , co również miało na celu utrudnienie zwrotu pożyczki od osk . P . W.. Niewątpliwie mechanizm ten pokazuje , że sprawcy działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej .

Sąd uznał , że czyn oskarżonych wyczerpuje znamiona wypadku mniejszej wagi.

O ocenie czynu jako wypadku mniejszej wagi decydują elementy składające się na ocenę stopnia jego społecznej szkodliwości . Wypadek mniejszej wagi charakteryzuje się stopniem społecznej szkodliwości zmniejszonym w stosunku do typu podstawowego (wyrok SN z 3 grudnia 1980 r., V KRN 338/80, OSNPG 1981, nr 5, poz. 50 i in).

Zgodnie z art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Przekładając powyższe na realia przedmiotowej sprawy :

1) **rodzaj i charakter naruszonego dobra** –przeciwno mieniu

2) **rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody** – ocena rozmiaru wyrządzonej lub grożącej szkody powinna uwzględniać także charakter dobra naruszonego lub zagrożonego , a przy dobrach jednostkowych – indywidualną dolegliwość, jaką stanowi czyn dla pokrzywdzonego ; w przedmiotowej sprawie kwota wyłudzonego mienia to drobna pożyczka gotówkowa wartości 650 zł

3) **sposób i okoliczności popełnienia czynu** - jest to szeroka gama okoliczności, które charakteryzują zarówno popełniony czyn, jak i osobę sprawcy, np. działanie okrutne, uporczywe, złośliwe lub długotrwałe, planowane, albo - odwrotnie - działanie w afekcie, pod wpływem niewłaściwego zachowania innej osoby, prowokacji itp. Wymienione okoliczności należy uwzględnić niezależnie od tego, czy zostały ujęte w znamionach ustawowych przypisanego czynu.

Na gruncie przedmiotowej sprawy należy podkreślić , że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, zaplanowali przestępstwo, udostępniali sobie potrzebne dane bądź dokumenty .

4) **waga naruszonych przez sprawcę obowiązków** - jest to kryterium, przez które "prześwieca" normatywna koncepcja winy, odniesiona tutaj do wartościowania czynu. Jest oczywiste, że omawiane kryterium nie ma charakteru uniwersalnego, a jedynie wchodzi w grę wówczas, gdy na sprawcy ciążyły określone obowiązki natury prawnej, czyn zaś polegał na ich naruszeniu (np. obowiązek funkcjonariusza więziennego niedopuszczenia do aktów znęcania się nad osobą uwięzioną - art. 247 § 3). Słowo "waga" obowiązków jest ocenne i pozostawia szerokie pole wartościowania tych obowiązków w praktyce sądowej; w przedmiotowej sprawie na oskarżonych nie ciążyły obowiązki prawne , stąd przesłankę tę należy pominąć ,

5) **postać zamiaru** – oskarżeni działali umyślnie w zamiarze bezpośrednim

6) **motywacja sprawcy** - jest pojęciem zbiorczym, wprowadzonym w miejsce tradycyjnej "pobudki", którą posługiwał się ustawodawca w k.k. z 1932 i 1969 r. Motywacja jest pojęciem bogatszym treściowo, obejmującym całokształt elementów intelektualnych i emocjonalnych kształtujących nastawienie sprawcy i objaśniających, dlaczego dopuścił się przestępstwa. Wartościowanie motywów kierujących sprawcą z pewnością będzie nawiązywać do wypracowanych w teorii i orzecznictwie ocen "pobudek" ("niskich", "zasługujących na uwzględnienie"); w przedmiotowej sprawie oskarżeni działali celu osiągnięcia korzyści majątkowej

7) **rodzaj naruszonych reguł ostrożności** i stopień ich naruszenia - jest to kryterium wartościowania przestępstw nieumyślnych, oskarżony popełnił przestępstwo umyślne, stąd kryterium to nie ma zastosowania w niniejszym sprawie.

W ocenie Sądu powyższa analiza uzasadnia przyjęcie, że czyn przypisany oskarżonemu charakteryzuje się stopniem społecznej szkodliwości zmniejszonym w stosunku do typu podstawowego, zwłaszcza jeśli się zważy na obiektywnie niewysoką kwotę wyłudzonego mienia.

W tym miejscu należy tylko przypomnieć, iż nie mają wpływu na stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu takie okoliczności, jak dotychczasowe życie sprawcy (w tym karalność), jego właściwości i warunki osobiste, trudna sytuacja materialna i rodzinna itp. Chociaż okoliczności te sąd uwzględnia przy wymiarze kary i orzekaniu środków karnych oraz stosowaniu probacji, to jednak nie w aspekcie oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu, który nie jest jedynym wyznacznikiem orzekanej kary lub środków probacyjnych (uwagi do art. 53 § 2, art. 66 § 1 oraz art. 69 § 1 i 2). Trafne są więc stwierdzenia zawarte w wyroku SA w Łodzi z dnia 28 stycznia 1998 r. (II AKa 245/99, Biul. Prok. Apel. 1999, nr 8), iż "wszystkie z wymienionych (art. 115 § 2 - przyp. AM) okoliczności związane są z czynem, jego stroną przedmiotową i podmiotową. Nie są to natomiast okoliczności dotyczące sprawcy (...). Ustalenie stopnia społecznej szkodliwości czynu może nastąpić wyłącznie na podstawie oceny samego czynu, a nie na podstawie oceny jego sprawcy" (tak również wyrok SN z dnia 19 października 2004 r., III KKN 355/04, LEX nr 14299). Należy też przyjąć, że nagminność przestępstw nie zalicza się do wyznaczników stopnia społecznej szkodliwości czynu (tak trafnie wyrok SN z dnia 20 września 2002 r., WA 50/02, OSNKW 2003, nr 1-2, poz. 9), podobnie jak znaczny upływ czasu od popełnienia czynu czy też zmiana postawy pokrzywdzonego w kwestii wszczęcia ścigania karnego. (Komentarz KK. A. Marek, Lex 2010).

Wymierzając karę osk. R. M. sąd wziął pod uwagę jako okoliczności łagodzące: przyznanie się oraz obiektywnie niewysoką kwotę wyłudzonego mienia (650 zł). Jako obciążające natomiast: działanie wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uzyskanie tej korzyści majątkowej (kwota pożyczki ostatecznie zasilila konto osk. R. M. i pozostała do jego dyspozycji), wielokrotną uprzednią karalność, w tym za przestępstwa podobne k. 291-292, 286-287, 282-283.

Dlatego Sąd wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd rozważał zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Zgodnie z art. 69§1 kk w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Zgodnie z § 2 tego przepisu zawieszając wykonanie kary sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa.

W myśl art. 4§1 kk jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia czynu, stosuje się ustawę nową, chyba że poprzednio obowiązująca jest względniejsza.

Poprzednio obowiązująca ustawa w art. 69§1 kk przewidywała, że sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa; § 2 tego przepisu pozostał bez zmian.

Oceniając, która ustawa jest względniejsza dla sprawcy, należy brać pod uwagę konkretną sytuację sprawcy, a nie – rozważać to abstrakcyjnie.

W przedmiotowej sprawie Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. W czasie popełnienia przypisanego mu niniejszym wyrokiem czynu, tj. w dniu 8.01.2014 r., nie był on skazany na karę pozbawienia

wolności . Z analizy karty karnej oraz odpisów prawomocnych wyroków (k. 291- 292 , 286-287, 282-283) wynika ,że w dniu 8 .01.2014 r. był skazany na kary ograniczenia wolności (pozycja 1 i 2 karty karnej k. 292) ; wyroki skazujące na kary pozbawienia wolności z pozycji 3 i 4 karty karnej k. 292 , których odpisy znajdują się na k. 286-287, 282-283 zapadły już po 8.01.2014 r.

W aktach sprawy k. 265- 270 znajduje się odpis innego prawomocnego wyroku SR w Toruniu z dnia 17.01.2012 r. , sygn. akt II K 679/11 , który nie został ujęty w karcie karnej z uwagi na zatarcie skazania ; wyrokiem tym skazano R. M. na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 2 lata próby . Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 18.04.2012 r. , 2-letni okres próby minął 18.04.2014 r. , z upływem dalszych 6 miesięcy , tj z dniem 18.10.2014 r. nastąpiło zatarcie skazania .

Zatarcie skazania oznacza ,że skazanie uważa się za niebyłe i nie można wywodzić z niego negatywnych skutków prawnych .

Dlatego sąd oparł się tylko na skazaniach wymienionych w karcie karnej .

Jak zatem wynika z powyższego nowelizacja obowiązująca od 1 lipca 2015 r. nie zróżnicowała sytuacji prawnokarnej oskarżonego R. M., bowiem w jego konkretnym przypadku - pod rządem nowych przepisów – również spełniał formalne kryteria zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności . Przepis art. 69§2 kk natomiast nie uległ zmianie . Rozważając wymienione tam przesłanki , a przytoczone wyżej , sąd uznał ,że wobec niego nie zachodzi pozytywna prognoza resocjalizacyjna; oskarżony nie daje gwarancji ,że nie powróci do przestępstwa . Takie przekonanie Sąd wywiódł biorąc pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy , jego właściwości i warunki osobiste , dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa . Mimo młodego wieku oskarżony był już 4 – krotnie karany, w tym 3- krotnie za podobne przestępstwa p-ko mieniu . I tak :

1. Wyrokiem SR w Bydgoszczy z dnia 04.07.2011 r. , sygn. akt XVI K 1350/11 za przestępstwo z art. 270§1 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności , którą w postępowaniu wykonawczym zamieniono na zastępczą karę pozbawienia ; post . z dnia 16.12.2014 r. udzielono zezwolenia na jej odbycie w systemie dozoru elektronicznego .
2. Wyrokiem SR w Bydgoszczy z dnia 23.01.2012 r. , sygn. akt XVI K 3582/11 za przestępstwo z art. 286§1 kk , art.270§2a kk w zw. z art. 11§2 kk na karę 12 miesięcy ograniczenia wolności , którą w postępowaniu wykonawczym zamieniono na zastępczą karę pozbawienia ; post . z dnia 16.12.2014 r. udzielono zezwolenia na jej odbycie w systemie dozoru elektronicznego .
3. Wyrokiem SR w Toruniu z dnia 04.07.2014 r. , sygn. akt VIII K 562/14 za ciąg 4 przestępstw popełnionych w 2011r. z art. 286§ 1 kk i 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 91§ 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 5 lat , dozór kuratora , naprawienie szkody .
4. Wyrokiem SR w Bydgoszczy z dnia 27.01.2015 r. , sygn. akt XI K 166/14 za ciąg 6 przestępstw popełnionych w 2010 r. z art. 286§ 1 kk i 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 91§ 1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 4 lata , grzywnę , dozór kuratora , naprawienie szkody .

Ponownie osk . R. M. popełnił przestępstwo objęte nn sprawą , tj. w dniu 8.01.2014 r. , umyślne i podobne do poprzednich . Oskarżony jest bez zawodu , ale znajduje zatrudnienie czy to jako telemarketer , czy to jako konsultant , zarejestrował też działalność gospodarczą M. – M. M. . Świadczy to ,że jest obrotny życiowo . Jest kawalerem , ma 1 dziecko . Oskarżony wykorzystuje popełnianie przestępstw do osiągnięcia dodatkowej korzyści majątkowej , licząc na pobłażliwość wymiaru sprawiedliwości i uniknięcie konsekwencji karnych(uchylał się od wykonania kar ograniczenia wolności , po zamianie ich na kary zastępcze pozbawienia wolności uzyskał zezwolenie na ich odbycie w systemie dozoru elektronicznego ; w kolejnych wyrokach otrzymał kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem) . Oceniając niniejszą sprawę Sąd uznał , iż oskarżony nie zasługuje na warunkowe zawieszenie wykonania kary , a krótkoterminowa kara pozbawienia wolności będzie adekwatna do winy sprawcy i społecznej szkodliwości czynu , spełni też wymogi prewencji ogólnej i szczególnej .

Sąd nie orzekł obowiązku naprawienia szkody z art. 46§1 kk , ponieważ pokrzywdzony takiego wniosku nie złożył, a ponadto wystąpił na drogę cywilną , co jest negatywna przesłanką w myśl art.415§1 kpk .

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 624§1 kpk uznając ,że ich uiszczenie byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną , majątkową i wysokość dochodów.